

شهید محمد مرادی

نام پدر	احمد
تاریخ تولد	۱۳۴۶/۰۲/۰۱
محل تولد	بوشهر - دیلم
تاریخ شهادت	۱۳۶۷/۰۴/۰۴
محل شهادت	جزیره مجنون
مسئولیت	رزمنده
نوع عضویت	پاسدار
شغل	پاسدار
تحصیلات	سوم راهنمایی
مدفن	دیلم

زندگینامه

زندگینامه شهید

مردانه اگر ر حیق بی غش زده ایم   در محفل رندان بلاکش زده ایم
بر بوی وصال دوست از پهنه خاک   چون باد به کام او آتش زده ایم

شهید محمد مرادی در تاریخ ۱/۲/۱۳۴۶ در روستای چاه تلخ در خانواده ای اهل دین و مذهب به دنیا آمد. پدر
مرحوم شهید مرادی، مردی مومن و سخت کوش و زحمت کش بود که سراسر عمرش را به کار دامداری و
کشاورزی می پرداخت.

خاطرات

روحیات معنوی و تقیدات مذهبی:

آنان که پله های اتصال به خداوند را طی کرده اند و به این مقام عظمی رسیده اند تمام دوران زندگیشان عاشق بوده اند و به عشق رسیدن به او سجود و رکوع نمازشان نابترین عبادات را تقدیم به حضرت دوست می کرد، روزه هایشان وسیله ای بود برای تقرب جستن و استحکام هر رشتۀ دوستی و عشق به پروردگار. محمد عاشق نماز اول وقت بود در هر حالی و اشتغال به هر کاری او را از ادای نماز به وقت باز نمی داشت و همیشه دعا های بعد از نماز اول را مکمل آن می دانست. محمد نیز مانند دیگر شهیدان راه امام حسین (ع) عاشق ائمه و مراسم اعیاد و سوگواری آنها بود. شهیدان در همین عبادتها و ارادتها راه مستقیم را جسته بودند و زودتر از هر دلباخته دیگر خود را فدای او کرد.

شغل یا حرفه شهید:

محمد در سال ۱۳۶۱ از روستا به دیلم آمد و به خاطر تأمین مخارج زندگی به مدت یک سال در کارگاه در و پنجره سازی مشغول به کار شد او مدام با بسیج و سپاه در تماس بود و به خاطر علاقه خاصی که به بسیج و سپاه داشت وارد سپاه شد و به طور رسمی مشغول به خدمت شد.

وضعیت تاهل:

شهید محمد مرادی در سال ۱۳۶۴ ازدواج کرد که ثمره آن یک دختر به نام الهام می باشد الهام ۱۶ ساله می باشد و در مقطع دبیرستان در رشته تجربی مشغول به تحصیل می باشد.

جبهه:

شهید مرادی اواخر سال ۶۳ به عنوان نیروی داوطلب بسیجی برای مدت ۴۵ روز به جبهه اعزام شد و بعد از مدت کمی که از مرخصی ایشان گذشته بود باز هم به جبهه رفت.

محمد در سال ۶۵ وارد سپاه دیلم شد و در چند مرحله که ۶ ماه در مناطق جنگی و ۶ ماه در مناطق غیر جنگی مشغول به خدمت بود، ایشان مسئول پدافند بودند مناطقی که شهید مرادی در آنجا فعالیت داشتند عبارت بود از: اهواز، جراحی، فاو، جزیره مجنون، اروندر کنار، بندر امام و مارد شهید مرادی سرانجام در تاریخ ۴/۴/۱۳۶۷ در جزیره مجنون طی پاتک دشمن به شهادت رسید و به خیل دیگر مشتاقان سالار شهیدان ابا عبدالله السین (ع) پیوست. بعد از حدود ۸ سال انتظار سرانجام در سال ۱۳۷۴ پیکر مبارک ایشان پیدا شد و به خانواده ایشان که سالها چشم به راه او بودند تحویل داده شد

یاران چو به راه دوست جان بسپردند رفتند و مرا از هجر خویش آزدند
چون شمع ما کنون ز دیده خون میگیریم ای کاش مرا همره خون می بردند

مصاحبه با نزدیکان شهید:

مصاحبه ای کوتاه با همسر شهید مرادی:

سال ۶۴ در یک مراسم بسیار ساده با شهید مرادی ازدواج کردم که ثمره آن یک دختر می باشد. او همیشه در کارهای منزل و نگهداری از بچه به من کمک می کرد یاد ندارم که با من به تندی رفتار کرده باشد او برای من همسری مهربان و برای فرزندش پدري دلسوز بود.

مصاحبه با مادر شهید:

مادر شهید در سیل اشک و یاد عزیزش تنها این جملات را به ایمان بازگو کرد. محمد عزیز من بود من و پدرش همیشه از او راضی بودیم چون هیچ وقت صدایش را روی ما بلند نمی کرد امید که خدا نیز از او راضی باشد.

مصاحبه با خواهر شهید:

محمد پُری ساکت و بسیار مهربان و مومن بود با همه به مهربانی رفتار می کرد و در کارها همیشه یاور ما بود به بچه ها زیاد علاقه داشت به خانواده اش عشق می ورزید و هر وقت از دیلم می آمد در کارهای کشاورزی نه تنها به خودمان بلکه به همسایه ها و دیگر مردم روستا هم کمک می کرد . در صورت دیدن خطا و اشتباه از کسی باز هم با او به نرمی و مهربانی رفتار می کرد هر وقت با او هم صحبت می شدی بیشتر مستمع بود و خیلی کمتر حرف می زد

از خاک هوای بردمیدن دارم   تا عرش خیال پر کشیدن دارم
پروانه صفت به گرد شمع رخ یار   امشب هوس به خون طپیدن دارم

((راهشان مستدام))

سازمان جامع اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران